

אֵל נְקוּדַת הַרְיָע

הג השבועות

חברות הכחורים בחסידי ספינקא

בסיעתא דשפיא

לע"נ ר' ישעיה בן ר' פשה יוסף ז"ל ולע"נ ר' ברוך פשה חיים בן ר' יוסף צבי ז"ל : נערך ע"י: אגודת חסידי ספינקא : לקבלת העלון = point4188594@gmail.com

דברי כ"ק עט"ר רבינו שליט"א

זאת אומרת מבחינה חיצונית, זה ירידה למדרגה נמוכה יותר, עד עכשיו הייתי בבית, עכשיו אני בורח, ומביישים אותי ברבים. אבל מצד שני – פה בכאב הזה נמצא האור הגדול של "רגל רביעי במרכבה".

וכלשון הפרי הארץ, או שאתה עולה מעלה מעלה – עם הקושי. או שאתה יורד מטה מטה. אין דרך שלישי. אין פרווה...

אתה חזק, אתה יכול, לפני שירדת לעולם בחנת את כל המצב הזה, ורצית שזה יקרה. עכשיו נשאר לך... להילחם... מ...

אברך חמד מקהילתינו הסביר לי שהבין את הרבי אחרת: שאמנם אנחנו יורדים מדרגות בחיינו, אבל שם במקום הירידה, שם נמצא החיבור לאלוקים שאין בשום מקום אחר.

'יתרון האור מן החושך', אתה כן יורד, ואתה חייב לרדת, כי רק שם תפגוש מי אתה, ותוכל להתחבר לקב"ה.

כי 'אם אסק שמים' ש..... אתה. קשה לי למצוא אותך אם אני רץ על המדרגות בהצלחה. אבל אם אני אציעה שאול. יורד קצת... ה-נ-ך. דו ביסטו.

איך אני כן מחזיק מעמד.. חייב להיות שאתה איתי!

אבל למה הרבש"ע נוסע איתי בדו סיטרי, למה הוא לא איתי בחזק סיטרי?

הסבר השאלה: אנחנו מדברים על קשר בורא, הרבש"ע רוצה קשר בורא. בא נעשה את זה קצר, אתה תתן לי מה שאני רוצה, כל מה שאני מבקש – אני מקבל. אין לך קשר הדוק יותר מזה.

כך שאלנו את הרבי. בעצם למה הרבש"ע נוסע בכביש אחד, שכביכול נותן לנו כאבים בשביל... ואנחנו רוצים דברים טובים. יוצא שאני נוסע לכיוון אחד, והקב"ה נוסע לכיוון השני. למה שהרבש"ע לא יסע איתי לאותו כיוון. מה טוב ומה נעים.

אבל אתה לא שואל באמצע... – פוסק הרבי.

ומסביר: אני לא יכול להגיע לקשר בורא מתוך ההבנה שלי. מלכתחילה – אני מצומצם, והרבש"ע הוא אין סוף.

כך – שאם אני יקבל משהו ומתוך הבנתי יכיר את הבורא, ויודה לו. זה לא קשר בורא. כי שם אני קשור למשהו שאני מבין. והרבש"ע הוא בלי סוף ובלי גבול לית מחשבה תפיסה ביה כלל.

עולים או יורדים – או שעדיף לרדת או לעלות

החיים הם חתיכת רצוא ושוב, אין פה לעמוד על מדרגה אחת, כל הזמן נמצאים בתנועה פעם למעלה ופעם למטה. והעיקר הוא לא להישבר כשנמצאים למטה, כי היא הדרך להגיע למעלה. ואם נשברים אתה בעצם יוצא מהמשחק.

בעבודת ה' לא עולים במדרגות, מדרגה אחר מדרגה. אלא קודם יורדים מדרגה, ואז זוכים לעלות מדרגה, אין בלי הירידה.

א"כ קשה, אם אני יורד מדרגה ואז עולה, יוצא שבעלייתי הגעתי לאותה מדרגה שהייתי בה קודם, ולא עליתי כלום.

אלא מאי. לעולם כן עולים מדרגות בחיים, החיים אינם קו ישר, כל הזמן עולים עוד מדרגה ועוד מדרגה. כל הזמן אנחנו בתנועה לכיוון מעלה.

וזה שבעיני זה נראה ירידה, זה המדרגה הגבוהה אליה עליתי היא אור גדול ואיפה שיש אור גדול יש הרבה חושך. זאת אומרת אני כרגע עולה מדרגה, וזה שבעיני זה ירידה עמוקה ומפחידה. זה בגלל שאיפה שיש יותר אור, הוא מסובב ביותר חושך.

כי דווקא הקושי הוא זה ששומר על האור, הקושי הוא זה ששומר על האדם שיקבל את האור בצורה נכונה ולא יתגאה על זה, וכך הוא יכול ליהנות מהאור.

אז בעצם, החיים הם לא בילבול של 'עליה ירידה עליה וחלילה', אלא כל הזמן אנחנו בעליה, וככל שהמדרגה יותר גבוהה, כך היא צרופה יותר בחושך ובירידות.

ויתרון האור הוא מן החושך, 'יותר אור' יותר עליה, נמצא דווקא בחושך. ככל שמגלה האדם את אפסותו ע"י המעברים, הוא מגיע למדרגה יותר ויותר גבוה. היוצא: המעברים הם עצם המדרגה הגבוהה.

כמו שהרבי אמר על דוד המלך, שהיה לו כ"כ כואב וקשה מהקללות הנמרצות שקילל אותו שמעי בן גרא, זה כ"כ כאב לו, לא מספיק הוא בורח מהבית שלו, לא מספיק זה הבן שלו רוצה להרוג אותו, גם עכשיו לקלל ולהזכיר לי דברים לא נעימים...

אבל דוד מלומד בעבודת ה', ולקח את זה לה' אמר לו קלל, לא נתן למחשבות לבלבל אותו, וצעק אל ה' שיעזור לו. וכל העבודה שהוא נתן שם והאמין שה' אמר לו קלל. מינף אותו עד שנהיה רגל רביעי במרכבה.

כי בשבת זה אצילות, בשבת צריך להיות משוחרר להתחבר לעצמך, בדרכים שיבואו לך. פחות להיות מקובע אל דברים.

אם אתה רשע – מה לך לספר חוקי

מדוע עבד עברי פטור מכל המצוות? הלא הוא יהודי.

מסביר הזוהר, הרי מה זה עבד עברי? קשה לו להתמודד עם המינוס בבנק ועם כל קשיי היום יום, והוא מחליט בא נהיה תחת מישהו, שמישהו יקח עלי חסות מא' ועד ת'. וזהו יהיו לי חיים רגועים.

אומר הזוהר: ברגע שאתה מסתכל על הכאבים לא כ-אל דברים שבונים לך קשר בורא, כאל "קול דודי דופק". אז מה כוונתך בקיום המצוות? סתם!!!! א בי געטון.

הלא תכלית כל המצוות הוא לבוא לאנוכי ה' אלוקיך' שיתנו לי דעת להכיר שהמינוס בבנק הוא להנאתך לטובתך. ואם אני כבר מסודר. אז כל המצוות שלי הולכים לסטרא אחרא ח"ו.

ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חוקי. אם אתה מתעצל במחשבתך להאמין, אז למה אתה מספר בחוקי תורת. מה אתה רוצה שמה?

למלך מצדיעים בכל מצב

היה חייל שעמד על הגשר שמחבר בין הארמון המלך לבין בית הכנסים של המלך והשרים, והחייל ידע שהמלך עוד מעט צריך לעבור פה, אבל היה לו מאד מאד חם, והמלך לא הגיע. וכבר עבר הרבה הרבה זמן, והוא מאד מאד הזיע, אז הוא ירד שניה לטבול בנחל, בשביל להתקרר, ותוך כדי טבילתו הוא שומע חצוצרות שזוה אומר שהמלך עוד שניה יפסע על הגשר, ולא יהיה שם את החייל שיצדיע, מרוב בהלה קפץ החייל מהמים ונעמד מול המלך והצדיע... אבל הוא לא שם לב ששכח להלביש את הבגדים.

כך אנחנו צריכים לעמוד לפני הקב"ה. יש לנו קושי כאב, נפילות, אנחנו עומדים לפניו עם הבוץ שלנו ומצדיעים לו...

קב"ה אתה נותן לי את הקושי הזה, אין פה עוד שליטה בעולם למישהו, רק לך, ואתה נתת לי את הנפילה, ואתה נותן לי את הקשיים עם זה... וכך צריכים לעמוד מולו.

כרגע, זה רק אמונה תמימה בה', זה אתה, זה אתה, זה אתה.

מרגיש נוכרי במקום הזה

מה זה עבודה זרה?

שאתה לא מאמין שהמקום שאתה נמצא הוא המקום הנכון עבורך.

שהסביבה שמסובבת אותך היא הסביבה הנכונה עבורך.

שהמחשבות שחולפות לך בראש, הוא המחשבות הנכונות עבורך, וכן הלאה.

אם אתה מאמין במקום שלך, אתה חי עם ה'. אתה חי...

אם אתה מרגיש זר במקום הזה, לא מתחבר, לא מוכן להכיר שזה לא מחשבות זרות אלא זה היגענע מחשבות, אתה נמצא במקום של עבודה זרה.

בשביל שאני יכיר ויתחבר לקב"ה, אני חייב להגיע למצב שנגמר לי ההבנה, "שחור מול העיניים", שם – אם אני מאמין ש"לא נגמר העולם", כי הרבש"ע הוא אין סוף. וגם פה הוא נמצא, אדרבה מתוך זה יתגלה לי שאם יש לי משהו זה לא אני...

עכשיו תפסתי את הקב"ה. כי אני נמצא איתו מתוך אי הבנה. וזה מה שהוא – השכל הנעלם מכל רעיון.

אבל כל עוד אני מרגיש את הרבש"ע – זה הבל ורעות רוח (פר"א נח)

ההכנעה למהלך, זה החיבור לקב"ה.

בעצם אני יוצא מהנתיב שלי, עוצר מלדהור לכיוון שלי, ונכנס לנתיב של הרבש"ע, ואומר: אתה פה. ואני סומך עליך...

אבל למה זה צריך להיות כ"כ קשה. אני צריך לצאת מהאזור נוחות שלי, מהתפיסה שלי, ולצאת למקום שנראה ללא חמצן – כי ההבנה זה כאילו החמצן שלנו. וברגע שאנחנו לא מבינים – זה כאילו איבוד נשימה (בדימינונו...)

למה הרבש"ע לא יכול להביא אותו אלינו בלי קולות וברקים, בלי רעש כבד.

ענה הרבי: כי לכך נוצרת...

אתה הייתה יכול להישאר למעלה, אבל רצית לרדת לעולם, בשביל להתקדם. שם הייתה כל הזמן על אותו מקום, בלי לזוז.

אז רצית לרדת למטה בשביל שירדפו אותך המחשבות, ויהיה לך קשה, ולמרות הכל תגיע להכרה ברבש"ע. ואז יהיה לך תענוג מהארה של הרבש"ע – כי נלחמת על זה...

אתה רצית את זה. אתה בחרת את זה. אתה רצית זה בשביל לעשות התקדמות עם עצמך, הקושי משתלם – בסופו של דבר אתה מגיע למקום שאף אחד אחר לא מגיע.

אפילו המלאכים מקנאים בך. ואם יבואו לשאול אותך מה הרבש"ע אומר.

[הערת הכותב: כי יהיה כל מיני קודים שהרבש"ע יגיד, ורק הצדיקים יבינו למה הקב"ה מתכוון, אבל המלאכים שאין להם קשיים, הם לא יבינו על מה הקב"ה מדבר.]

דוגמא לדבר: יש כל מיני מילים שהרבי אומר שאנחנו לא מבינים, ויש כאלו שהם כן מבינים למה הרבי מתכוון. מה ההבדל?

למה חלק מבינים וחלק לא. כי מי שנלחם בקשיים הוא נחשף לעולם חדש ולמושגים חדשים. והרבי מדבר מאותו מקום של העולם החדש הזה שנחשף בפניו אחר שהסכים לתת הכנעה לקב"ה. וכן אותם חסידים שב"ה נתנו הכנעה זוכים לקלוט את הדיבורים, כי הם מכירים את המושגים האלו.

אבל אנחנו בעוונותינו, לא מבינים למה הרבי מתכוון, כי לא נחשפנו לעולם החדש הזה. שהוא בבחינת "יום שכולו טוב, יום שכולו ארוך".

שבת איז אצילות

המשפיע ר' גודל אייזנער זצ"ל, היה נוהג ללמוד את הדף היומי שלך שבת ביום שישי.